

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817010180
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5817010180.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Moniky Liptákovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2019 v Žiline, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/79/2017 zo dňa 6.12.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Námestovo uznesením, sp.zn. 6T/79/2017 zo dňa 6.12.2018 postupom podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovaného E. Y., nar. X.X.XXXX, vedenú na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6T/79/2017, stíhaného pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 353 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 19.8.2016 predložil na odbore živnostenského podnikania Okresného úradu Námestovo, Miestneho priemyslu 571, žiadosť o vydanie osvedčenia o živnostenskom oprávnení v odbore murárstvo, kde odbornú spôsobilosť pre uvedenú živnosť preukázal nepravým výučným listom v učebnom odbore murár, ktorý mal byť vydaný 5.12.1987 Stredným odborným učilišťom strojárskym Námestovo, vydaným na meno E. Y., nar. X.X.XXXX, pričom na Strednom odbornom učilišti strojárskom Námestovo nikdy neštudoval a ani žiaden kurz v odbore murár v roku 1987 na ňom neabsolvoval, pričom na základe neho dosiahol vydanie Osvedčenia o živnostenskom oprávnení na vykonávanie živnosti v odbore murárstvo, vydaným Okresným úradom Námestovo, odbor živnostenského podnikania zo dňa 22.8.2016, sp. č. OU-NO-OZP-2016/014707-2, postúpila na prejednanie Okresnému úradu Námestovo, odboru všeobecnej vnútornej správy, nakoľko dospela k záveru, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mohol tento orgán prejednať ako priestupok.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že zhodnotením vykonaných dôkazov mal jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku, keď dňa 19.8.2016 na odbore živnostenského podnikania Okresného úradu Námestovo, spolu so žiadosťou o vydanie osvedčenia o živnostenskom oprávnení v odbore murárstvo, predložil nepravý výučný list v odbore murár, ktorý mal byť vydaný dňa 5.12.1987 Stredným odborným učilišťom strojárskym v Námestove a ktorým dokladoval svoju odbornú spôsobilosť, pričom na Strednom odbornom učilišti strojárskom nikdy neštudoval a ani žiaden kurz v odbore murár v roku 1987 neabsolvoval. Aj keď obžalovaný spáchanie žalovaného skutku popieral s tvrdením, že na predmetnom odbornom učilišti skutočne absolvoval kurz v odbore murár a bol mu vydaný sporný výučný list, okresný súd obhajobe obžalovaného neuveril, jeho tvrdenie aj v kontexte ďalších vykonaných dôkazov vyhodnotil ako nepravdivé a nehodnoverné. Už samotná výpoveď obžalovaného pre okresný súd vyznela nepresvedčivo, nakoľko obžalovaný si nepamätal na žiadne konkrétne skutočnosti ohľadom získania predmetného výučného listu, nepamätal si podmienky

absolvovania kurzu, miesto, na ktorom prebiehalo teoretické a ani praktické vyučovanie, kompetentné osoby a pod. Skutočnosť, že sa jedná o sfaľovaný výučný list pritom pre okresný súd vyplynula aj z obsahu samotného výučného listu, keď na výučnom liste nekorešponduje označenie učilišťa s označením učilišťa na pečiatke, ktorou je opatrený. Okresný súd poukázal tiež na ďalšie listinné dôkazy (správa Strednej odbornej školy technickej Námestovo, správa MV SR, Štátny archív v Žiline so sídlom v Bytči, doklady predložené Okresným úradom Námestovo, odborom živnostenského podnikania) a výpovede svedkov (Y. F., U. J., G. Z.), ktoré obžalovaného usvedčujú zo spáchania tohto skutku. Svedok Y. F. ako zamestnanec Okresného úradu v Námestove, odboru živnostenského podnikania, v rámci svojej výpovede potvrdil predloženie sporného výučného listu obžalovaným spolu so žiadosťou o vydanie osvedčenia o živnostenskom oprávnení. Svedkovia U. J., súčasný riaditeľ Strednej odbornej školy technickej v Námestove a G. Z., ktorí na uvedenej škole v čase, kedy mal byť sporný výučný list vydaný, pôsobili a pôsobia, odmietli, že by sa na vydávaných výučných listoch nezhodovalo označenie školy v záhlaví výučného listu s označením školy na pečiatke, ktorou sú výučné listy opatrené. Z potvrdenia Strednej odbornej školy technickej Námestovo vyplýva, že Stredné odborné učilište stavebné bolo premenované na Stredné odborné učilište strojárské od 1.9.1984. Pedagogická dokumentácia o študentoch do roku 1994 bola odovzdaná do Štátneho archívu v Dolnom Kubíne. Štátny archív v Žiline, pracovisko Archív Dolný Kubín v rámci správy uviedol, že v archívnom fonde sa nenašli archívne dokumenty z rokov 1986-1987, ktoré by preukazovali otvorenie kurzu v odbore murár na Strednom odbornom učilišti strojárskom a ani doklad o tom, že takýto kurz by mal absolvovať obžalovaný. Rovnako ani v protokoloch o záverečných učňovských skúškach z rokov 1986-1987 sa nenašli doklady, že by obžalovaný záverečnú skúšku absolvoval.

Aj keď mal okresný súd vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným, ktorý naplňa zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 353 ods. 2 Tr. zák., okresný súd ďalej s prihliadnutím na § 10 ods. 2 Tr. zák. skúmal naplnenie materiálneho korektívu, ktorý predstavuje výnimku z formálneho chápania trestných činov. Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná. Skúmaním a vyhodnotením týchto kritérií v danej trestnej veci potom okresný súd dospel k záveru, že závažnosť protiprávneho konania obžalovaného možno považovať za nepatrnú. Predmetný živnostenský list obžalovaný prvýkrát predložil živnostenskému úradu za účelom preukázania svojej odbornej spôsobilosti ešte niekedy v roku 1996 a na jeho základe dosiahol vydanie živnostenského oprávnenia v oblasti murárstvo. Takéto živnostenské oprávnenie mu v priebehu 20 rokov bolo vydané opakovane, a to zakaždým na základe toho istého nepravého výučného listu. V čase spáchania žalovaného skutku obžalovaný 20 rokov prevádzkoval živnosť v odbore murárstvo, a to bez negatívnych dôsledkov. V konaní obžalovaného neboli zistené žiadne zisťné a sebecké dôvody, motívom jeho konania bolo udržanie si práce ako zdroja príjmu, a to v remeselnej oblasti, v ktorej sa po 20 rokoch profesionálne vypracoval, keďže uspel na trhu práce.

Okresný súd ďalej konštatoval, že nechce zľahčovať protiprávne konanie obžalovaného, keď je preukázané, že vydanie živnostenského oprávnenia dosiahol na základe predloženia sfaľovaného výučného listu, avšak súd v tomto konkrétnom prípade zobral do úvahy všetky okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a vzhľadom na uplynutie času od samotného zabezpečenia si nepravdivého výučného listu, obžalovaného vnímal ako osobu, živateľa rodiny, ktorý v čase spáchania skutku - podania žiadosti o vydanie živnostenského oprávnenia už 20 rokov prevádzkoval predmetné remeslo (murárstvo) doma aj v zahraničí a v podstate už ako by iba udržiaval existujúci protiprávny stav s pred 20 rokmi. Súd tiež prihliadol na osobu obžalovaného, keď v odpise z registra trestov má iba jeden záznam - odsúdenie cudzozemským súdom z roku 2008 pre trestný čin inej povahy, v blokovom konaní bol postihnutý za dva priestupky na úseku cestnej premávky. Zo správy o povesti na obžalovaného vyplynulo, že žije v spoločnej domácnosti s manželkou a tromi deťmi, žije usporiadaným rodinným životom, jeho správanie na verejnosti je slušné. Nie je osobou so sklonsmi k páchaniu podvodnej trestnej činnosti.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti bol potom okresný súd názoru, že postupom podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nemožno protiprávne konanie obžalovaného právne kvalifikovať ako prečin, nakoľko jeho závažnosť je nepatrná. Skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, by však iný orgán mohol posúdiť ako priestupok, a preto postupom podľa § 280 ods. 2 Tr. por. túto trestnú vec postúpil na prejednanie ako priestupku Okresnému úradu Námestovo, odboru všeobecnej vnútornej správy.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť prokurátor písomným podaním zo dňa 7.12.2018, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 10.12.2018, ktorú odôvodnil nasledovne:

Nestotožňuje sa s rozhodnutím okresného súdu o postúpení veci. Zastáva názor, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že stíhaného skutku sa dopustil obžalovaný E. Y. a predmetný skutok napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu falšovania a pozmeňovania verejnom listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Tr. zák. V danom prípade bola preukázaná aktívna činnosť obžalovaného, ktorý uviedol do omylu orgán verejnej moci, vydávajúci verejnú listinu tým, že predložil nepravdivé podklady a na ich základe mu v omyle konajúci orgán vydal pravú verejnú listinu. Teda bol preukázaný úmysel obžalovaného takýmto klamstvom a podvodom získať pravú verejnú listinu. V danom prípade je vo vzťahu k okresným súdom aplikovanému tzv. materiálnemu korektívu potrebné prihliadať aj na riadny chod štátneho aparátu a na dôveru k nemu. Vykonaným dokazovaním nedošlo k takej zmene okolností a v takom rozsahu, čo by malo za následok postup podľa § 280 ods. 2 Tr. por. Podľa tohto zákonného ustanovenia možno postupovať len vtedy, ak výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázali, že nejde o trestný čin, ale že môže ísť o priestupok, čo podľa jeho názoru nebolo jednoznačne preukázané. Konanie obžalovaného nie je možné bagatelizovať, a to aj s poukazom na to, že vo veci bol okresným súdom pôvodne dňa 3.10.2017 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, pričom po vydaní trestného rozkazu až do súčasnosti sa dôkazná situácia nezmenila.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil znovu vo veci konať a rozhodnúť.

Obžalovaný sa k dôvodom sťažnosti prokurátora písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť prokurátora bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní. Okresný súd dokazovaním na hlavnom pojednávaní vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o postúpení trestnej veci obžalovaného E. Y. Okresnému úradu Náместovo, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mohol tento orgán prejednať ako priestupok. Krajský súd ďalej zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Možno konštatovať, že okresný súd postupoval pri vydaní napadnutého uznesenia v súlade so zákonom, súčasne v odôvodnení uznesenia podrobne a jasne vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona o postúpení veci na prejednanie inému orgánu ako priestupku. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa v zásade nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, odôvodnenie uznesenia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne, presvedčivo. Krajský súd sa preto stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti krajský súd dáva do pozornosti, že rozhodnutia súdov v dvojinstančnom súdnom konaní tvoria jednotu a odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument o opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o opravnom prostriedku a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa v opravnom konaní preskúmava.

Krajský súd stručne pripomína, že v tomto prípade bola na obžalovaného E. Y. podaná obžaloba pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkom základe, ako je uvedené v obžalobe. Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré okresný súd podrobne popísal v odôvodnení napadnutého uznesenia, následne okresný súd správne ustálil skutkový stav tak, ako je to uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia. Pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní okresný súd postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., ktoré zákonné ustanovenie upravuje spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných v trestnom konaní, teda vykonané dôkazy hodnotil

nielen jednotlivo, ale aj v ich súhrne. Okresný súd potom dospel k správne záveru o spáchaní skutku tak, ako sa tento obžalovanému kládol za vinu. Krajský súd sa pritom plne stotožňuje s úvahami okresného súdu v súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v odôvodnení napadnutého uznesenia a viedli okresný súd k záveru o spáchaní skutku obžalovaným E. Y. a rovnako v podrobnostiach na tieto odkazuje. V kontexte všetkých vykonaných dôkazov aj krajský súd tvrdenie obžalovaného, že sporný výučný list získal absolvovaním kurzu murára v roku 1987 na Strednom odbornom učilišti strojárskom v Námestove, vyhodnotil ako nepravdivé. Aj keď krajský súd si je vedomý toho, že od obžalovaného nemožno spravodlivo požadovať, aby si vzhľadom na odstup času pamätal podrobnosti absolvovania kurzu murára, ani pozornosti krajského súdu neuniklo, že obžalovaný v rámci svojej výpovede nevedel uviesť žiadne bližšie okolnosti týkajúce sa absolvovania kurzu murára na Strednom odbornom učilišti strojárskom v Námestove. V čase, keď mal obžalovaný podľa jeho tvrdenia absolvovať kurz murára a získať výučný list, bol pritom študentom riadneho denného štúdia inej Strednej odbornej školy polytechnickej v Liptovskom Mikuláši, kde aj získal výučný list. Je nelogické, aby obžalovaný ako študent denného štúdia strednej odbornej školy počas tohto štúdia na inom strednom odbornom učilišti formou kurzu získal výučný list v inom odbore. Obžalovaný je zo spáchania skutku primárne usvedčovaný obsahom samotného výučného listu, na ktorom sa označenie školy v záhlaví a označenie školy na pečiatke nezhodujú. Škola, ktorou mal byť výučný list vydaný, sa označovala tak, ako je to uvedené na pečiatke, naposledy tri roky pred dátumom vydania výučného listu. Obžalovaný je zo spáchania skutku ďalej usvedčovaný výpoveďami svedkov U. J., G. Z. - zamestnancov predmetného stredného odborného učilišťa, ktoré malo sporný výučný list vydať, ako aj listinnými dôkazmi zabezpečenými do spisu, a to najmä odpoveďou Strednej odbornej školy technickej v Námestove zo dňa 24.10.2018, odpoveďami MV SR, Štátneho archívu v Žiline so sídlom v Bytči, pracovisko Archív Dolný Kubín zo dňa 29.9.2016, zo dňa 24.10.2018, potvrdením strednej odbornej školy polytechnickej v Liptovskom Mikuláši zo dňa 24.10.2016, z ktorých dôkazov aj pre krajský súd nepochybne vyplýva, že obžalovaný v roku 1987 neabsolvoval kurz murára na Strednom odbornom učilišti strojárskom v Námestove a z tohto dôvodu ani na tejto škole nemohol získať výučný list s dátumom vydania 5.12.1987, ktorý dňa 19.8.2016 predložil pracovníkovi Okresného úradu v Námestove, odboru živnostenského podnikania so žiadosťou o vydanie osvedčenia o živnostenskom oprávnení v odbore murár.

Pri takto správne zistenom skutkovom stave okresným súdom, keď okresný súd ďalej dospel k záveru, že žalovaný skutok napĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Tr. zák., okresný súd v závere s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. správne skúmal, či jeho závažnosť je nepatrná, resp. vyššia ako nepatrná. Následne, zohľadniac kritériá uvedené v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zák. (t.j. spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku páchatela), okresný súd správne uzatvoril, že nejde o prečin, nakoľko jeho závažnosť je nepatrná, a to z dôvodov podrobne uvedených na str. 6 a 7 napadnutého uznesenia, s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v podrobnostiach odkazuje. V tejto súvislosti krajský súd na doplnenie uvádza, že podľa oznámenia Okresného úradu Námestovo, odboru živnostenského podnikania zo dňa 8.2.2017 (č.l. 68-69 spisu), odbornú spôsobilosť pre remeselnú živnosť - murárstvo možno alternatívne preukázať viacerými spôsobmi, a to aj dokladom o vykonaní najmenej desaťročnej praxe v odbore, od ktorej ukončenia neuplynuli viac ako tri roky. Z vykonaného dokazovania je pritom zrejmé a ako na to poukázal aj okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, obžalovaný v čase spáchania skutku sa venoval murárstvu v podstate už 20 rokov, bez negatívnych dôsledkov, profesionálne sa vypracoval a uspel na trhu práce.

Za tohto stavu okresný súd potom vecne správne a zákonne postupom podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovaného E. Y. postúpil Okresnému úradu Námestovo, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by tento orgán mohol prejednať ako priestupok.

Vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu neboli spôsobilé zvrátiť ani sťažnostné námietky prokurátora. Osobitne k sťažnostnej námietke prokurátora, že v tejto veci bol okresným súdom pôvodne vydaný trestný rozkaz, krajský súd poznamenáva, že na základe obžalovaným podaného odporu došlo k zrušeniu trestného rozkazu. Ak aj samosudca pôvodne vo veci rozhodne trestným rozkazom, v prípade jeho následného zrušenia na základe podaného odporu, samosudca v rámci ďalšieho konania a rozhodovania nie je týmto trestným rozkazom v žiadnom ohľade viazaný. V tejto súvislosti krajský súd konkrétne poukazuje na ustanovenie § 355 ods. 3 Tr. por., v zmysle ktorého zákonného ustanovenia,

ak proti trestnému rozkazu podala oprávnená osoba podľa odseku 1 v lehote odpor, samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie; pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze. Aj keď teda samosudkyňa v tejto veci pôvodne vydala trestný rozkaz, ktorý bol neskôr na základe obžalovaným podaného odporu zrušený, žiadne zákonné ustanovenie potom nebránilo samosudkyni po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní postupovať podľa § 280 ods. 2 Tr. por. a trestnú vec postúpiť na prejednanie priestupku, nakoľko zistila splnenie zákonných podmienok pre takýto postup (s čím sa stotožňuje aj krajský súd).

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd, odkazujúc v ostatnom na správne a vyčerpávajúce dôvody napadnutého uznesenia, sťažnosť prokurátora postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.